

מכון זכרון "יעקב יוסף"
ספינקא

לקבלת הנלווין ניתן לפנות למייל:

4197554@gmail.com

או בטלפון: 053-4197554

בית דין דא ס' 28 דא ס' 28
ס' 28 דא ס' 28
ס' 28 דא ס' 28
ס' 28 דא ס' 28
ס' 28 דא ס' 28

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא זי"ע

גליון מס' 210 לחודש אייר, ויומא דהילולא דרבינו האמרי יוסף זי"ע תשס"ה,
זי"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו כ"ק אדמו"ר וצוק"ל

יומא דהילולא קדישא דרבינו שד בית הוהד ופעל ישועות כ"ק מרן האמרי יוסף זי"ע

את אחי אבקש סודו נא מעל אחי הצניטסען ואל תגעו בקשים ס'
תספי בכל השאטת. הכד הסעתי וסצמה לישועה ולחצמת קץ יישראל.
יוסף מאיר בלאיא מוה ששאל צבי וציל אנדק ספינקא

היום
נאמרי יוסף זי"ע מספינקא
יום שבת פסחא ד'תש"ה
יום ג' אדר א' תש"ה
גדת שד בית הוהד

בין הנהגות רבות דהיינו דא דא יעקבאס זי"ע
דא אדמו"ר מוקם משהו בקידת ספינקא

המודיע

דפוס מודיע
דפוס מודיע
דפוס מודיע
דפוס מודיע
דפוס מודיע

מילי דאבות - לפרשיות החודש לקוטי אמרים מספרי רבותינו הק' זיע"א

ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא. ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבה הוא טהור הוא. תזריע

הנה שמעתי בשם רבינו הקדוש מוה"ר צבי וצללה"ה מוידעטשוב שאמר רמז בזה לדרסי העבודה, כי נודע דלפעמים מחמת גודל יראה נופלים שער ראשו, וכמ"ש במדרש שאחד דאח את הנחש ונפלו שערו ראשו מפחדו, וזה שרמז הפסוק כאן ואיש כי ימרט ראשו, ר"ל מחמת יראת השי"ת נפלו שער ראשו, וזה שאמר ואם מפאת פניו ימרט ראשו, ר"ל מגודל אהבתו יתברך, אוי גם כן גבה הוא טהור הוא. והגם שהוא במדרגה גדולה כזו שמפחדו ואהבתו ית"ש נפלו שערו ראשו, מכל מקום סיים על זה עוד ואמר וכי יהיה בקדחת או בגבחת נגע לבן וגו', ור"ל שמיכל מקום ויכל להיות שיחיה בו עוד נגע לבן וגו', ואז איש צדוק הוא עמא הוא ח"ו, עכת"ד הקדושים לדברי המוסר והעבודה.

(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני ה' וימותו. אחרי איתא במס' סנהדרין (נב). וכבר היו משה והרן מהלכין בדרך ונדב ואביהו מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן, א"ל נדב לאביהו אימתי ימותו שני זקנים הללו, ואני ואתה ננחג את הדור עיי"ש. וכן הוא במד"ר ובתנחומא פרשת אחרי, ובתורת כהנים פרשת שמעוני, והוא פליאה שנדב ואביהו שהיו צדיקים גדולים, עד שאמר משה עכשיו אני רואה שהם גדולים ממני וממך יעשו כזאת ח"ו.

ובדרך פשוט מובן הגמרא הנ"ל, על פי מה שכתב השל"ה הקדוש בפסוק ואני עבדך בן אמתך, כי בענין העבודה יש ה' מדרגות, היינו עובד מיראת העונש ואהבת השכר, וזה נקרא עובד את עצמו לטובתו, וע"ז אמר ואני, בחינה ב' עבדך היינו העובד מיראת הרוממות בגין דאיהו רב ושליל וכו', בחי' הג' בן היינו העובד מאהבה כבן לאביו, בחינה הד' בן אמתך העובד בבחי' יראה הגדולה מאהבה, בחי' עבד הגדל בפלטין של מלך עד שמרוב היראה והפחד, אהבה מוסתרת והשמחה הוא כעצמים בבטן המלאה ואינה נכרת עכ"ד השל"ה במסכת פסחים בדרוש מצה עשירה. וכזה מובן דברי הגמרא והמדרש הנ"ל, דכל ישראל היו בב' מדרגות הראשונות ואני עבדך, ונדב ואביהו היו במדרגה הג' בן, ומשה ואהרן היו במדרגה הד' אמתך יראה גדולה מאהבה וכנ"ל. ועיין בסה"ק ישמח משה מ"ש בגמרא הנ"ל והוא העירני לזה הפי' ועיי"ש ותראה ההפרש בין דבריו הקדושים לדברי השפל כמוני.

(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

איש אמו ואביו תיראו וגו'. קדושים

הנה כתוב במשלי (א, ח) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אבך, ופי' הר"מ אלשיך ז"ל דמוסר האב הוא תורה שבכתב, ותורת אבך הוא תורה שבעל פה, כי יונקין ממנה יראת השי"ת כתינוק היונק משידי אמו עיי"ש. וכבר כתבתי במקום אחר דהגם דתורה שבכתב קודמת במעלה ובזמן, מכל מקום יען כי אורה כאור החמה, ע"כ היא עמירה ונעלמה, אבל התורה שבע"פ דאורה כאור הלכנה, נקל ליהנות מאורה, על כן מהנכון להתחנך מקודם בתורה שבע"פ, ובה יקנה יראת השי"ת לנפשו, ואח"כ יוכל להשיג גם את התורה שבכתב.

וכזה יש לפרש איש אמו להקדים התורה שבע"פ, לאביו, התורה שבכתב, תיראו לקיים דבריהם, ואת שבתותי תשמרו, דגם ליל שבת היא בחינת תורה שבע"פ ויום שבת הוא תורה שבכתב כמו שכתב האור החיים עיי"ש.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וגו'. קדושים

ויש לפרש בהקדם מאמר הר"ק רבי צבי הכהן מרומאניב זצוק"ל שפי' מה דכתיב בהמרגלים פ' שלח (זג, כג) ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאוהו במוט בשנים, ואמר דהנה המרגלים היו הגדולים שבישראל, ויען כי הקב"ה צוה להארץ שתוציא עץ פרי שיחיה' טעם עצו ופריז שוה, והארץ חטאה ושינתה ועשתה עץ עושה פרי, ע"כ נתקללה, וע"כ באו המרגלים לתקן חטא הארץ ולפעול בקדושתם שיחיה' טעם עץ ופריז שוה, וזהו ויכרתו משם שפעלו בעבודתם זמורה ואשכול ענבים אחד שיחיה' טעם הזמורה שהיונו העץ, כטעם אשכול ענבים, שיחיו אחד לאחדים. אכן אם אדם פועל דבר גדול צריך לשמור את עצמו מהתנשאות הרוח רק להשפיל את עצמו, והם לא נשמרו מזה, ועל ידי זה נתמוטטו רגליהם וחדר החטא למקומו, וזהו וישאוהו, שיחיה להם התנשאות, במוט, נתמוטטו רגליהם, בשנים, חזר העץ והפרי להיות שנים כמקודם, עכדה"ק ודפח"ח.

ועל פי זה יתפרש הפסוק וכי תבואו אל הארץ דהיינו אל ההכנעה שתהיו כבחינת הארץ כמו שאנו מתפללין ונפשי כעפר לכל תהיה, ונטעתם, תוכלו לפעול כל עץ מאכל, שיחיה גם העץ מאכל, דהיינו טעם עצו ופריז שוה.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה. אמור מצינו כאן תרי פעמים מה, מ'מחרת ה'שבת, מ'יום ה'ביאכם, אפשר לבאר על פי דברי זקח"ק רבינו מרן בעל אמרי יוסף זי"ע, על הפסוק (שמות יב, לט) "ולא יכלו להתמהמה", מה מרמז על שתי בחינות, האחד גדלות ויראת הבורא, כמו שכתוב (תהילים ח, ב) "מה אדיר שמך בכל הארץ", וכן (דברים י, יב) "מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", והשני הוא שפלות עצמו, כמו שכתוב (תהילים ח, ה) "מה אנושי כי תזכרנו", וזהו ולא יכלו להתמהמה, שלא יכלו עם ישראל במצרים להשיג את שתי הבחינות של מה, וזהו שנרמז כאן תרי פעמים מה, דבכח סגולת ספירת העומר יכול האדם להתעלות בקדושה ולהשיג את שני הבחינות של מה.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו. בחר צריך להבין מהו כפל הלשון ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו הרי כשישוב אל אחוזתו ישוב גם כן אל משפחתו, ונראה לפרש על פי מאמר ההפלאה על הפסוק (תהילים קז, מא) "וישוב אביון מעוני וישם כצאן משפחות", דהנה דרך העולם שהעני אין לו שום קרובים או משפחה שיסתכלו עליו וידאגו לכל מחסורו, וגם כשיש לו מתרחקים הם ממנו ואינם מחפשים קרבתו, מה שאין כן העשיר יש הרבה קרובים וכל אחד מחפש להיות קרובו ומשפחתו, ודבריו נשמעין, אך כאשר מגביה הקב"ה את העני ומעשירו חוזרים כל קרוביו להיות במחיצתו, והנה הוא מגלה שיש לו משפחה גדולה וקרובים רבים, והיינו וישוב אביון מעוני, אם הקב"ה משוב את העני מעניותו ונותן לו עשירות, וישם כצאן משפחות, הוא מגלה שמשפחתו מרובה כצאן, וזהו פירוש הכתוב, אדם כשיגיע למצב זה שמוכר שדהו, סימן הוא שמצבו הכספי בכי רע והוא בעל חוב גדול ובלית ברירה מוכר כל נכסיו ואת אחוזתו ונחלתו, ואז מתרחקים ממנו כל משפחתו וקרוביו, כי מה יעשו בקרבתו של עני, אך בשנת היובל דכתיב ביה ושבתם

איש אל אחוזתו, מקבל העני את אחוזתו ונכסיו וחוזר להיות עשיר כבתחילה, ממילא איש אל משפחתו תשובו, שבים אליו מיד כל משפחתו. כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

ונתתי את עריכם חרבה והשימותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניוחכם. והביא בספר מאמר מרדכי דהמגיד הקדוש מקאזיניטץ זי"ע כשהיה קורא בתורה והגיע לפסוק זה, צעק (זויה דערלעבט מען שוין דאס, ווי זעהט מען שוין דאס). ונתתי את עריכם וגו'. וי"ל לפמ"ש רש"י בתהלים (קלט, ב) עריך פירושו אויבך, וזהו ונתתי עריכם, שונאיכם, חרבה, שהם יהיו חרב, וממילא יתרומם המקדש, והשימותי מלשון שום תשים עליך מלך (דברים יז, טז), מקדשיכם יהי' במעלה עליונה, וע"כ השימותי עולה עצרת עם הכולל שהוא ה' פעמים חס"ד עם ת' כמבואר בכוונת שמיני עצר"ת, ולא אריח וגו' עפמ"ש בטעמי המצוות בפסוק אשה ריח, דאשה בסוד המלכות, ריח, בז"א, ניוח, בבונה, וזהו ולא השיכנה בחינת המלכות, אריח, בריח בז"א, ניוחכם, בבונה, אמא עילאה, עלית השימטה ביובל, ואז יהיה קץ גאולתינו ויבוא משיחנו במהרה בימינו.

כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

שיח מרעים

דרשות ושיחות מרבותינו הק' זי"ע א

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה לה', (ויקרא כג, טו-טז)

האמרי יוסף היה נוהג בשבע שבתות אלו של ימי הספירה לבאר ענין ספירת העומר, דישי לדייק על הא דכתבה תורה שבע שבתות תמימות תהיינה, אמאי לא כתב שבע שבועות ומהו תמימות תהיינה, אלא ידוע דכל ענין ספירת העומר שהוא בא לתקן הו' מידות, עמר בגימטריא ש"י, והיינו ע"י שמתקן המידות וזכה לש"י עולמות שעתידי הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק, עמר בגימטריא יקר, ועוד מובא בספרי חסידות עומ"ד ראשי תיבות מ'קום ע'פר ר'מה ו'תולעה, והיינו דספירת העומר הוא לתקן החלק של סוד מרע, בתוך כלל ישראל ישנם תלמידי חכמים היושבים ועוסקים בכל ימות השבוע על התורה ועל העבודה, אך ישנם אנשים שעוסקים בכל ימות השבוע על המחיה ועל הכלכלה וזוהי יש להם תירוץ דאין להם פנאי ללימוד התורה, ובהגיע ימי הספירה ציוה לנו הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו שבע שבתות תמימות תהיינה, אכן מהתלמידי חכמים דורשים שיחיו אצלם כל המ"ט ימים שלמים בתורה ועבודה, אך אלו הערודים על המחיה ועל הכלכלה, דורשים מהם שלכל הפחות השבע שבתות יהיו אצלם שלמים לתורה ויראה, כדי שיוזכו לקבלת התורה.

שימעת מוקה"ק בעל החקל יצחק זי"ע, שסיפר מהרה"ק רבי חיים מצאנז בעל הדברי חיים זי"ע, שפעם אחת באחרון של פסח בירך ברכת המזון על הכוס, כשהגיע ליעלה ויבוא במקום ביום חג המצות הזה אמר ביום חג השבועות הזה, בנו הרה"ק מגארליץ זי"ע שישב לצידו תיקנו ואמר לו ביום חג המצות הזה, נעצר הדברי חיים ואמר ביום... ביום... ביום חג השבועות הזה, וראו שהדברי חיים בכוונה תחילה אמר יום השבועות והמשיכו לברך, לאחר הברכת המזון פנה הגארליץ ע"ר רב לאביו הדברי חיים ואמר לו, טאטא כעת הוא הרי אחרון של פסח והשיבו מה שהשיבו, והיו נוכחים במקום גדולי עולם שהסבירו לאחמ"כ את פשר הדברים, דהוא על פי מה שכתב האור החיים הק', דלעולם ההכנה לקבלת התורה די לה בז' ימים לתקן הו' מידות,

אך נותנים לנו ז' פעמים ז', ובאמת לבעלי מדרגה כהדברי חיים מצאנז שהספיק בז' ימים של פסח לסיים התיקון, כבר הרגיש באחרון של פסח הבחינה של יום חג השבועות.

ולבאר טעם השבעה שבועות של ימי הספירה, דמצינו בפסוק גבי שבעת ימי המילואים (ויקרא ח, לד) "כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם", וברש"י ורבותינו ז"ל דרשו (יומא דף ב' ע"א) לעשות זה מעשה פרה לכפר זה מעשה יום הכפורים וללמד שכהן גדול טעון פרישה קודם יום הכפורים שבעת ימים וכן הכהן השורף את הפרה, כותב על זה רבינו החקל יצחק (פר' שמיני) וצריך ביאור מאי טעמא צריכין פרישה שבעת ימים הא כל כהן שנכנס לעבוד עבודה בודאי הוא טהור, וי"ל עפמ"ש בסה"ק ק"ל בר"ה דענין הפרישה שבעת ימים הוא דישי שבע מדות (חג"ת נהי"ב), חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות, והן השבעה שבועות של הספירה דאם האדם פגם במדת החסד או הכהן גדול ביום ראשון לפרישתו מתקן המדה הזאת ומעלה המדה לעבודת הקב"ה וכן מדת הגבורה ע"ש, ומבואר מדבריו הקדושים דכמו דקודם חג השבועות סופרין השבע שבתות כדי לתקן מה שפגמנו בשבע מדות הקדושות כן קודם יוה"כ דישאל עושים תשובה ומתקן הכהן גדול בשבעה ימי הפרישה מה שחטאו ישראל בשבע מדות הק' ע"ש באריכות.

עוד שימעת מוקה"ק החקל יצחק, דכל תכלית ספירת העומר הוא כדי שיוכל האדם לתקן מידותיו ולהפוך החומר לצורה, כדי להגיע לזה המדרגה צריך לעבוד את השי"ת בהתלהבות אש, צורה בגימטריא אש, וספרתם לכם, וספרתם מלשון ספיר ויהלום, והיינו שצריך כל אדם בימי הספירה להאיר את ענין הלכם.

ועוד כתב החקל יצחק עה"פ (שימות יט, י) "ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם", ישי לפרש על פי מה דאיתא במסכת אבות (פ"ב מ"י) שוב יום אחד לפני מיתתך, נמצא ישוב היום שימא ימות למחר, ופירש בישמח משה (פר' נצבים) אדם איך יזכה על ידי שבכל יום למות מוכה ועל ידי זה ישוב בתשובה בכל יום, וזה פירוש הכתוב וקדשתם, על ידי היום ומחר, שתחשבו תמיד שאין לכם דק היום ומחר, כי הוא יום אחד לפני מיתתך, ועל ידי זה וכבסו שמלותם, לבושי הנשמה, כמ"ש (ירמיה ד' יד) "כבסי ירושלים מרעה לבך".

ולפי זה נראה לומר, וספרתם לכם ממחרת השבת, ממחרת הם אותיות מחר-מת, והיינו שישוּב היום שימא ימות למחר, ואז יזכה לתקן המדות. מובא בספרי קבלה דבספירת העומר צריך לכונן שם הוי"ה במילוי אלפין, יו"ד ה"א וא"ו ה"א שזה עולה כמנין מ"ה, מ'מחרת ה'שבת ראשי תיבות מ"ה, מ'יום ה'ביאכם גם כן ראשי תיבות מ"ה, וכן מנחה חדשה מ' שבתחילת מנחה ו'ה' שבסוף חדשה הוא מ"ה, מצה בגימטריא שלוש פעמים מ"ה, וזוהי מבארים בספרי חסידות דמכח אכילת מצה מקבל האדם הכח לספור ספירת העומר.

שימעת מוקה"ק החקל יצחק שימעת מאביו האמרי יוסף שהביא בשם המגיד הק' ממעזריטש זי"ע, דאיתא מהאר"י ז"ל, דכליל התקדש חג הפסח וזכה כל יהודי לקבל השפעות ואורות ואיתערותא דלעילא ללא שום איתערותא דלתתא, ולמחרת לוקחים את זה חזרה, ולזה באים מיד אח"כ ימי הספירה שבהם יכול האדם לתת איתערותא דלתתא ולהשיג את אותם השפעות מליל התקדש החג, שואל האמרי יוסף לכאורה לשם מה כל זה, אם נותנים למה לוקחים חזרה, ואם אפשר להשיגם בימי הספירה לשם מה נתנו כליל התקדש החג, ומבאר על פי מה דאיתא בגמ' גבי תינוק במעי אמו (נדה דף ל' ע"ב) ונר דלוק על ראשו וכו' ומלמדין אותו כל התורה כולה וכו' וכיון שבא לאור העולם בא מלאך וסטר על פיו ומשכחו כל התורה כולה.

מקשה המגיד אם משכחין התורה ממנו לשם מה בא מלאך ומלמדו, ומתריך שהתורה היא חכמתו של הקב"ה ואם לא שהמלאך מלמד התינוק במעי אמו כל התורה כולה, אין שום מציאות בעולם שיוכל ילוד אשה להשיג התורה

וחכמתה, ורק בכח זה שהמלאך מלמדו ומשיכו נשאר בו הרשימה של התורה המסייע לו בהמשך להשיגה, ולפי זה מבאר האמרי יוסף דהו הטעם שמשפיעים עלינו כל האורות וקדושה יתירה כליל התקדש החג ולוקחים זאת למחרת מאתנו, כדי שישאר לנו הרשימה ובימי ספירת העומר נזכה להשיג זה האור.

כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע

רבינו הר"ק רבי יוסף מאיר זי"ע האמרי יוסף ראש שושלת ספינקא זי"ע נולד ביום ח' אדר שנת תקצ"ח לאביו הר"ק ר' שמואל צבי דומ"ץ מונקאטש זי"ע בן הר"ק ר' אברהם זי"ע בן הר"ק ר' שמואל צבי זי"ע שנתגדל אצל הר"ק ר' יצחק אייזיק מקאלוב זי"ע. ולאמו הרבנית הצדקנית מרת צירל ע"ה בת הגה"צ ר' צבי הירש אסטרייכער זצ"ל מדראהביטש (מסגל תלמידי הר"ק מלובלין, ואח"כ הר"ק מהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע א)

בינקותו זכה להתברך מהר"ק הבני ישיכר זי"ע א, הר"ק הרבי ר' הערש

מרדינוב זי"ע א, והר"ק ר' יהודה צבי מראזלא זי"ע א.

פעם בילדותו נסע עם אביו בצל הר"ק השר שלום מבעלזא זי"ע א, כאשר נכנס בקו"פ ברכו הר"ק עם שתי ידידיו מעל ראשו, ואח"כ אמר א שיין מוח'ל א שיין מוח'ל.

בינקותו ראו שלגדולת נוצר, כמסופר שיכאשר היה אך בן תשע שנים העידו עליו שבשיכבו במיטתו חזר בע"פ סימנים שלמים בשו"ע חו"מ. במשך חורף שנת תרי"א למד רבינו עם דודו הר"ק רבי יצחק אייזיק מסוואליווע זי"ע א כל מס' בכורות עם פי' רי"ט אלגאוי, וכל מס' ברכות וחצי מס' שב"ק, וזהו בנוסף לשיעורים בתנ"ך ובחכמת הדקדוק.

אחר היכנסו לעול התורה והמצוות בחורף שנת תרי"ב גלה למקום תורה אצל הגה"ק ר' מאיר אב"ד אונגוואר המהר"ם א"ש זי"ע אשר חיבבו ביותר, וקירבו לשבת לידו בעת שמסר את השיעורים.

כעבור כמה חדשים ביום כ"ד טבת נסתלק עליו רבו, ונשאיר רבינו ללמוד אצל בנו הגה"ק ר' מנחם אש זי"ע עד חודש ניסן, כאשר לפסח חזר הביתו, ואחר הפסח נסע לעיר חוסט שם שימש כאב"ד הגה"ק ר' שמואל שמעלקא שנסתפרסם אח"כ כאב"ד סעליש בעל צרור החיים זי"ע, בשנת תרי"ד בא בבית הנישואין עם זו' בת החסיד הנגיד רבי מרדכי מבארשא, אשר בהמירו גדלות חתנו פתח לו תיכף ומיד ישיבה וישב שם אצל חמיו על התורה ועבודה ליל כיום, בימים ההם התדבק בצדיקי דורו, והרבה להסתופף בצל הר"ק ר' שלום רוקח בעל שר שלום ראשי שושלת בעלזא זי"ע, כמו"כ נסע רבות והסתופף בצל הר"ק ר' מנחם מענדל הגר מוויזניץ בעל צמח צדיק זי"ע שמסר לרבינו כוונות קבלת פתקאות (קוויטלעך) כפי שקבל מאת מחותנו הר"ק ר' ישראל פרידמן ראשי שושלת רוזין זי"ע, ואצל הר"ק ר' יצחק אייזיק בעל היכל הברכה מקאמאראנא זי"ע כעבור ג' שנים בשנת תרי"ז נפטרה עליו אשת נעוריו בלא להשאיר אחר' זשי"ק, פטירתה השפיעה במאוד על רבינו, אמנם בגבורת הנפש התחזק במאוד, ומיד תיכף אחר השבעה קם ועזב את בארשא וחזר להתגורר בצל אביו בעיר מונקאטש.

בחורף תרי"ח זכה שוב לבנות את ביתו עם הרבנית הצדקנית מרת הינדא ע"ה בת הגה"ח רבי מאיר ממונקאטש זצ"ל, אשר גם כן הכיר בגדלות חתנו ועזר שרבינו יוכל לשבת על התורה ועל העבודה בלא הפרות, אמנם משמים רצו אחרת ורבינו נפל למשכב רח"ל כאשר נחלה על הריאות ולא יכלו לרפאותו, אביו שראה איך שכנו הולך ונחלש קם ונסע לזידיטשוב אצל הר"ק מהר"א זי"ע א, שיעזור רחמי שמים על בנו, ברכו הצדיק ברפ"ו ש, אבל אביו לא הרפה אלא התעקש לקבל הבטחה גמורה, נענה מהר"א ואמר דא האט איר מיין האנט, איך בין מבטיח אז עד וועט האבן א רפואה שלימה, ותוך כדי דיבור תפס מהר"א את עצמו שהבטיח כנגד דרכו, אמנם לא חזר מהבטחתו אלא הוסיף מיט א תנאי אז עד זאל זיין פון אוגזערע מענטשן, כמוכן שרבינו נרפא מיד ב"ה, ואכן מיני אז דבק ברבו זה שהיה רבו המובהק אשר הוא סמכו להיות רבי בשנת תר"ל עם פטירת רבו זה בט' סיון תרל"ג דבק רבינו מאד בהר"ק ר' חיים הלברשטם הדברי חיים ראשי שושלת צאנו זי"ע,

רבינו היה גאון וחרוף עצום מאוד ומפורסם לעלוי וכבר בימי עלומיו נראין בו סימני טהרה וגדולה, ואף שה' בקי ממש בכל ש"ס בבלי וירושלמי ובכל שו"ע ופוסקים ה' עניו ושפל ברך בעצמו מאד מאד, ובמסירת נפש עבד בודאו ובכל דרכיו דעהו קיים בשלימות, נהג שבכל ימי השבוע חוץ מליל שבת קודש היה ישן בבית המדרש זולת בעת אונס, והיה קם בכל לילה ולילה בחצות ולמד טור ושו"ע עד אור הבוקר, וסיפר רבינו פ"א בעצמו שהיה דרכו בקודש למסור שינתיה לתלמיד אחד לעוררו בחצות לילה, ופ"א נרדם התלמיד ג"כ בשינה, ולא הקיצו, והקיצו אותו מן השמים על ידי סיבה שנפלה כלי עם מים לארץ, ועל ידי הקול התעורר ועמק על משמרתו כדרכו, פזר הון רב לעניים בפרט ה' משתדל למצות הכנסת כלה ונהג שכל שבוע בפעם אחת הלך לקבץ נדבות לצדקה, ובעצמו השיא כמה וכמה יתומות מממונו וה' לו אהבת ישראל לא יאומן כי יסופר, היה דרך עבודה גדולה לשמח חתן וכלה, דהיינו אם אחד מחסידיו עשה נשואין והזמין אותו ה' הולך ונעשה שמה סדסור טאנץ מייסטער לרקודין של מצוה לפני הכלה, וה' לו בזה רעיונים נשגבים ורמים ליחד יחודים גדולים בעולמות העליונים, וגם לפעמים אמר איזה מילי דברוחי וגראמין בכונות נוראות ונפלאות.

ה' בעל רוח הקדוש ופועל ישועות גדול ואלפים מישראל הלכו לאורו, וה' דרכו תמיד ללמד זכות על ישראל ומעולם לא דיבר סרה על שום איש מישראל אף על שונאיו, וכשהי' מספרין לו איזה דבר רע ומגונה על איזה אדם ה' מחפש לו זכות, וכשלא ה' לו מוצא זכות ה' אומר שהוא בודאי שיקר.

הרבה יסורין סבל רבינו כי נתאלמן ב"פ, וגם נחלה ר"ל במחלה אנושה, וגם ה' לו צער מבנים, וגם לבסוף ה' לו מיחוש קשה כמה שנים מ"מ קבל את היסורין באהבה.

נסתלק לגנוי מרומים ביום ג' פרשת אחרי ו' אייר לסדר אחרי מות קדושים כ"א בעומר בשנת תרס"ט זי"ע, ונטמן בעיר רבנותו ספינקא.

זרעו אחריו:

בנו מ"מ הר"ק ר' יצחק אייזיק בעל חקל יצחק מספינקא זי"ע א הי"ד

חתנו הגדול הר"ק ר' נחמן כהנא זי"ע א בעל אורחות חיים ואבד"ק ספינקא, (שנסתלק בחיי חותנו)

חותנו השני הר"ק ר' אברהם יקיר נכד המהרש"ם מ'ברעזאן ובזו"ש הרבנית של הר"ק מהר"ם מ'קאמאראנא.

חותנו השלישי ובנו חורגו הרה"ק ר' אביגדור פאלאק.

נתקעס עליו ואמר לו "מה אתה כזה תקיף מאן יימר שהספינקא רבי הוא רבי" (וסיפר לי המישקאלטצער רב שדרכו היה לעמוד מאחורי האמרי יוסף וכששמע זאת קם ממקומו לדאות פני האמרי יוסף וראה שפניו היו לבנים והיה חיוור) ואמר האמרי יוסף לחקל יצחק "בעריל צודק ואינו חייב לענות להם, צו אונו זעמיר יא צו אונו זעמיר נישט זה צריכים ב"ד של מעלה להחליט אבל הסיד שמוקושר לצדיק יכול לבקש שהצדיק ידונו.

כבוד הצדיק

עיירת ספינקא שכנה ע"י נהר טאס, ומצידה השני היה הגבול של מדינת צ'כיה. פעם הגנבים מעיירת ספינקא עברו את הגבול כשעל כתפיהם כדים עם יי"ש. וכשחזרו מהגבול פיצו חנויות בצד הצ'כי ועברו בחזרה לספינקא. בבוקר התקשרו השוטרים מצ'כיה לשוטרים מעיירת ספינקא, שיתנו להם רשות לחפש בעיירתם, ולקחו כלב גישוש, והעקבות הובילו לצינו של ה"אמרי יוסף", אשר שם באמת החביאו הגנבים את הגניבה, ואח"כ הובילו העקבות לבתיהם של הגנבים. שאר הגויים ששמעו זאת כעסו על הגנבים והכו בהם על שזלזלו בציון הק' והחביאו שם את הגניבה.

זכתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן....

לרגל יומא דהילולא רבינו שר בית חוזה האמרי יוסף ו' אייר

בין פסח לעצרת, לרגל יום ההילולא של אביו ה"אמרי יוסף" ו' באייר היה ה"חקל יצחק" נוסע בכל שנה לעירה ספינקא, כדי להשתתח על הציון הקדוש. והיה נוהג כנוכח להקדים ולבוא שמה לפני השבת הקודמת להילולא. לקראת שבת זו ביום הזיכרון התאסף בעיירה קהל עצום של מעריצים וחסידים שבאו להתאסף בצילו ביום הייארציט עבר הרבה בעצמו לפני התיבה. אחרי תפילת שחרית יצא לבית העלמין. בהכנסו אל האוהל שמעו אותו אומר בהתרגשות צפרא טובא אבא ומיד פתח כאמירת מזמור כ"ה מספר תהילים "לדוד אליך ה' נפשי אשא" וקטע פלוני מזוהר הקדוש. אחה"צ ערך בבית המדרש "שולחן" מסעודת מצווה וסיום משניות לכבוד ההילולא. אחד מחסידי ספינקא שבהיותו ילד בן שבע הביאו אביו להתוועדות זו ביומא דהילולא, מתאר בתום נפש את תפלת ה"חקל יצחק" באותו בוקר של יום ו' באייר שנת תרפ"ג: עמדתי בשכונתו של אבא ורעדתי כציפור... מתוך תליתו של הרבי בקעו נעימות זידיטשבויות שמילאו את כל חדרי הלב... הרגיש אבא שלכו התמים של הילד גדוש בהתרגשות אין קץ, הגביה אבא עין דומעת, אדומה מדם, וחנן בה את הילד במבט של רחמים המרמז ואומר: שמור בני רגע זה בלבבך, כי הוא רגע נדיר בחיי בן אדם עלי אדמות. הבחין הילד באביו שהוא כוכב ופרץ גם הוא בבכי צעקנית שהפכה לשאגה מחרישת אוזניים לקחו את הילד באמצא התפילה והבילו לבית דודו ר' סנדר וייס ע"ה, אך גם שם לא הצליחו להרגיעו והתייפחתו קרעה שחקים... החריש את ההתייפחות רק קולו הרועם של הרבי, שהדהד בחלל העירה ספינקא והגיע עד לביתו של ר' סנדר כנהמת הים בסער..."

ברכה לזיווג

מספר יהודי תלמיד ישיבת פרעשבורג: היה בשנת תרפ"ח או תרפ"ט ביקר רבינו בעל ה"חקל יצחק" זי"ע בפרעשבורג מה שיידוע לי בביורו, והיה בעיר זו יהודי נכבד ועשיר בשם פורחיים ולו חנות גדולה של שטחים. מכיון שהיה

כשנודמו דעמי המלחמה מלחמת עולם ראשונה נהג רבינו זצוק"ל לנסוע בכל שנה פעמיים לספינקא, ליום ה"יארציט" של אביו הקדוש (ו'אייר), ושל אמו הצדקת (ערב ר"ח שבט) - והיה מקדים ובא ליום שבת קודש לפני השבוע שחל בו היארציט ואז היו הרשויות של צכסלובקיה ורומניה פותחים לדווחה את מעברי הגבולות, כדי לאפשר לאלפי החסידים שזרמו מכל המיוונים, לשוהות שבת זו במחיצתו ולהשתטח על קבר הצדיק. אין צורך לומר, שחסידי ספינקא המפוזרים במחוזות מרמרוש, זיבנברג, טרנסילבניה, ובוקובינא, ניצלו אז את ההזדמנות ונקלחו בהמוניהם להשתטח בצלו. המוני החסידים ברומניה, שהיו מקושרים אליו בעבודות אהבה, לא חסכו מעתה במאמצים כדי להגיע בכל דרך אפשרית למזנקטש. היו נאלצים, בעקבות שיוני המפה המדינית, להבריה גבולות ולפעמים בחרוף נפש כדי שיוכו להקביל את פני רבם, אך שום מחיר לא היה יקר מדי בעיניהם, ובלבד שיוכלו להגשים משאת נפשם זו. אף יהודי הסביבה החדשה, ובמיוחד חסידי זידיטשוב נמשיכו אחריו בנפש חומיה.

הרה"ח ר' שלמה זלמן מזוס ו'ל מי שהיה מזכיר מועצתה"ת בא"י היה תמיד מספר על ישועה מיידית שהקב"ה זימן לו לאחר שהשתטחות על הציון רבינו האמרי יוסף זי"ע, וכך ארע הדבר בהיותו בחור למד בישיבת בית ישראל בווישא, השנים נקפו עברו הבחור התבגר אולם חסר כל היה, ואפי' כסף כדי לקנות בגדים נאים לא היה לו, היה זה מצב קשה ולא נעים היות שהוא כבר הגיע לפרקו, ואפילו להוצאות קטנות התקשה להשיג את הפרטות, וכך ארע שיום אחד היה זה בדיוק ו' אייר עבר בכרך העיר והבחין באנשים רבים המצטופפים מסביב לעגלות ומתכוננים לנסיעה, התברר לו מיד שפניהם מועדות לספינקא לצינו של רבינו האמרי יוסף זצ"ל מיד החליט להצטרף לנסעים ולבקש על צרכיו, כמובן שבהיות באהל הצדיק נפתחו שערי לבו והוא שיפך את נפשו כמים בבקשו מהצדיק שייסיע לו להגיע להרחבת הדעת, לאחר התפילה יצא לשוטט מעט בעיירה ולהכירה, כמובן שלא ציפה לישועה מיידית, אולם מה הופתע ואף נרעש, כאשר מצא כמעט באקראי סכום כסף מכובד, שאפשר לו לרכוש לעצמו בגדי שבת נאים מכף רגל עד ראש ואף בגדי חול מתוקנים ועוד נותר בידו סכום כסף כדמי כיס.

ה"אמרי יוסף" משפיע ישועות לכלל ישראל

והנה ידוע מה שאמר הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא זצוק"ל "זוען איך גיי ארויף אין די הימלען ברענגען יודען ישועות באנגעגין איך שוין "מאיר יוסף" (כידוע מתלמידי הבעש"ט שהיו מהפכים את השם מהמת חביבות) טלאפעט מיט די גרויסע שטיוואלעס מיט פילע שאקוועס מיט ישועות פאר יודען" ("מאיר יוסף צועד כבר עם המגפיים הגדולות עם שקים מלאות עם ישועות לכלל ישראל). הרי ידוע לנו כמה גדול היה ה"אמרי יוסף", וכמה פעל ישועות לכלל ישראל בתפילותיו.

גודל התקשרות לצדיק

מספר רבינו ה"שיח יעקב יוסף" זי"ע ששמע מהרה"ק היגל יעקב זי"ע תלמיד רבינו שבסעודה שלישית לאחר שאמר רבינו ה"אמרי יוסף" לעכט לעכט, היה אז בחינת "דינא רפא", והרבה לדבר עם בנו רבינו ה"חקל יצחק" ופעם אמר לחק"י אתה יודע שבעריל דער פוליער ביום שני נסע לוועין לעבור ניתוח קשה וביום חמישי נסתלק וביום שישי קברו אותו, והנה שעה או שעתיים אחר הדלקת נרות העמידו אותו לדין, והתחילו לשאול אותו כל מיני שאלות וענה להם שהיות והיה מקושר לספינקא רבי בעולם הזה על כן אם תשמעו מה שהספינקא רבי יאמר אזי אענה לכם ואם לאו לא אדבר כלום. וכך נתעקש יותר משעה ולא רצה לענות להם כלום. עד שהמלאך

שקשה היה למצוא מים על ידי השדות הנ"ל, הבעה"ב את השדות ומכרו אותן, ניסה ר' עזרא יעקב לחפור כמה ברות אולי יחרם השו"ת ויצא מים בשפע, אבל כל החפירות לא הועילו, נסע הוא אל רבו הר"צ רבי צבי הירש לשיבת, וסיפר עובדה אחת.

שבשבת בבוקר הזמין אותו הרבי הר"צ רבי הירש מדימנוב לקידוש ובאמצע נכנסו שני ילדיו של הצדיק וכמו מאד, שאל אותם הצדיק לסיבת בכינם ענוה ילדים שהאמא הרביצה להם, הרגיע אותם הצדיק והוסיף לומר מרחב התלהבות א מאמע שלאגט און א מאמע היילט והכונה על האמא עילאה.

במוצאי"ק נכנס הר"ר עזרא יעקב ושיטח לרבו את בקשתו, אמר לו רבו אתן לך קמיע וכשתכניס את זה לבור עד לאן שהקמיע יגיע עד שם יגיע המים מתחתית הבור. ורבו הוסיף שיתן לו את הקמיע עבור מאד זהובים, והר"ר ר' עזרא יעקב כסוחר ניסה להתמקח יפקק בדברי הצדיק וחשב אולי הקמיע אין בו הסגולה להוציא מים, לכן אמר להצדיק יש בידי רק חמישים והשאיר אי"ה אשולח אחר, הגיב הצדיק מיד די האסט און איך ברוך אין די וועסט גיעבין שוין נבהל ר' עזרא יעקב והוציא מיד את החמישים השוני ומסרו לרבו, ואכן הקמיע עשה את שלו, ואח"כ החביא במגורתו(הכספת) את הקמיע ובערב פסח ניסה לפותחה ולא התלוח הזמין שני גוים בעלי כח משכו הם את המגירה בכוח ומצאו שהמגירה מלאה מים ע"י הקמיע המבורכת (סופר על ידי כ"ק אדמו"ר רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע

ר' עזרא יעקב באש היה מפולין ושם שם משפחתו היה שפירא ומנוע מגלה המועקות ונעלץ להחליף את שמו או החליף לבאש ר"ת בית אברהם שפירא,

רבינו החקל יצחק ערך סעודת הילולא לזיקנו רבי עזרא באש בכל שנה ושנה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן...

מאמר השימיני

בהנהגות ממוזנו ובצדקת פזינו.

ב

והנה מדה זאת נמצאת אצל אאמו"ר זצ"ל הכ"מ שהיה ממתין ומצפה בכל מצוה ומצוה מתי יבוא לידי ואקיימנה, וכן בכל מועד ומועד בבוא יום הראשון מהשלשים יום שישאלין בה' החג, היה מתחיל בהלכות המועד ההוא, והיה חושק ומצפה לו והכין לעצמו בכל יום קדושה וטהרה להמצות הנהגות בו והיה מבקש מהשו"ת בכ"י שיוכחו לקיים המצות התלויות בו בדו"ר, ודרכו בקודש היה לקמץ בכ"י מהשלשים יום איזה סכום מעות להפריש לצדקה לחלק בערב החג ההוא, וכן בהשלשים יום שקודם להנוכה ופורים היה מפריש בכ"י איזה סכום לחלק בהנוכה ופורים, (ופ"א הוכיח לאחד מאנ"ש בימי הנוכה על זהירות והתלהבות מצות נ"ח וסיפר אז שבהיותו בבארשא צעיר לימים בבוא לילה ראשונה של חנוכה אחר תפלת ערבית לא עצר כח לילך לביתו בנחת כפי הרגילו רק מיהר לרוץ] אף שהיה נגד כבודו לרוץ בשוקי בראי [לביתו לגודל חשקת המצוה, (וכ"ז היה כדי לעשות הכנה ולצפות להמצות גודל תשוקתו ואהבתו להשו"ת ולמצותיו, וא"כ לא שייך אצלו מי הקדימני ואשלם וגו' ויבדן הוא שיטול שכרו כנו"ל.

איש מכובד דחה כל הצעות של שידוכים שהציעו לבנו היחיד מחמת שמצא בכל אחת חסרונותיה. עד שיבנו נתבגר למעלה מגיל 30, וכששמע שרבינו בא לעיר, הלך לבקש את ברכתו. בהכנסו אמר לו רבינו זיווגו של בנך יהיה כך לא יפה, ואדומה, ובעלת מום, ליהודי הזה לא ערבה תשובתו של הרבי ויצא מהר מביתו של הרבי. וסיפר האב לבנו את תשובת הרבי, והחליט הבן בלבו לנסות להפש את זיווגו באמריקה. בנוסעו באונייה נחלה הבן במחלה שגורה על הים, והיה חולה רציני, וכשהגיעו לארה"ב שאלו הנוסעים ורב החובל אם יש לו קרוב או מכר באמריקה, בכדי שקרובו יכניסו לבית החולים. אבל תשובתו היתה שלילית, החליטו הנוסעים שיקשירו אותו עם החברה קדישא כדי שהם יטפלו בו ויכניסוהו לבית החולים. באו שלושה גבאים מהחברה קדישא ואמרו שאין יכולים הם לקחת עליהם הוצאות בית החולים, אבל הוסיף גבאי אחד שהוא מוכן לקחת את החבור הזה לביתו ויטפל בו עד שיבריא, ובתו של גבאי זה טיפלה בנאמנות ועזרה רבה בחולה, עד שהתרפא, ומחמת הכרת טובה התחתן אתה, ולבת הזו היה את כל הדברים אשר מנה רבינו לאביו.

פעם אחת הופיע בבית רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע אברך חסיד ספינקא מלונדון וסיפר שהחליט לאמץ ילד לאחר שעברו עליו אחת עשרה שנה מיום חתונתו ואין הוא רואה זיק של תקוה שיכרבות הימים יהיה לו בן משלו ועל כן נחושה דעתו לאמץ ילד, האדמו"ר שמע בצער את סיפורו ובאנגלית אמר, ותן עוד צ'אנס של שנה לרבונו העולמיים לאחר שנה נפקד בבן זכר, שמחתו לא ידעה גבול הרבי הזומן על ידו ללונדון ושימש כסנדק לרך הנימול, היה זה ביקורו הראשון של הרבי בלונדון הבירה שלא ישכח במהרה והפך ליום חג לאלפי תושבי לונדון שקידמו את פניו ברינה.

הענווה היתה עיקר עבודת הקודש של רבינו זצ"ל, והיתה שוורה בכל אורח חייו ומעשה באברך שלא נפקד בזרע של קיימא במשך כמה שנים, בא לרבינו זצ"ל לבקש את ברכתו הוא אינו מחסיד רבינו רבינו מכרכו, ואכן לתקופת השנה נפקד בבן זכר, רוצה הוא לכבד את רבינו בסנדקאות, שכן ברכתו עשתה פירות אך רבינו מפטיר ואומר" כוודאי בקשת ברכתם של אדמו"ר"ם נוספים מסתמא לא ברכתי עזרה אלא ברכתם."

ביו"ג שלישי רבינו האמרי יוסף את הרבנית בת החסיד הר"ר עזרא יעקב באש מעיירת ספינקא, בל"ג בעומר תר"ל.

עשיר גדול היה הר"ר עזרא יעקב באש, שלושה עשירים מופלגים היה לו לרבי מצאנו זצ"ל ואחד מהם הר"ר עזרא יעקב באש, (וה"ר קלמן כנהא מסיגט, וחר"ר אביש קנר). פעם אחת בחג השבועות קרא הרבי מצאנו ל"ג עשירים עליו לחדרו(לפני תפילת מוסף) ואמר להם בכל שנה התנהגתי שאחר התפלה כשערכתני את השלחן(סעודה חלבית) להגיד פלפול ארוך (קרי קרעפיל דרשה) אבל זקנתי ואין לי כח להגיד היום דרשה ארוכה, לכן אגיד בקצרה זקוק אנכי ל 10.000 זהובים בכדי להשיא יתומים ויתומות, ע"כ אני עוזב את חדרי כעת ואתם תתחלקו בניכים כמה שכל אחד יתן, וכל זמן שלא תחליטו לא אכנס לתפילה, החסידים שמעו את דברי רבם התחלקו מיד והבטיחו לרבם שמייד לאחר החג כל אחד יכניס מה שהוא התחייב.

הר"ר עזרא יעקב היה מלפנים חסידו של הר"צ רבי צבי הירש מדימנוב, פעם אחת רכש הר"ר עזרא יעקב שדות רבות בזול מאוד והסיבה היות

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"

ע"ש רבינו ב"ק מרן אדמו"ר דרכי יעקב יוסף זצוק"ל

הננו להודיע לקהל אנ"ש כי ניתן להשיג דיסקים תפילות, ומראות, ומידות, משישים, מכ"ק אדמו"ר השיח יעקב יוסף זי"ע

היה עם פניות שלוחי עמך: תפילות מועדי השנה 40 ש
דצה עתירתם: קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש
אומר בשבחין: ניגונים מימות השנה 40 ש לדיסק
וזכנו לקבל שיבתנו: ניגוני שבת 40 ש לדיסק
מראות חיון של רבינו: רבינו עם אדמו"רים ובימות השנה 40 ש
הספר שיח יעקב יוסף מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג במחיר 50 ש
והרב מרדכי אריה ורצברגר שליט"א ריבית, עניני דיומא, ימים טובים.

בתורה - הנהלת המכון

לעשות רצון צדיק - זכותה דיוסף צדיקא

ידוע דבר רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע על הזכות לעלות לציון הק' רבינו זקנו האמרי יוסף זי"ע בכול יומת השנה ובפרט בכל יומא דהילולא, וב"ה מתקיים בכל יומות השנה נסיעות לציון הק' בבית החיים סגולה בפתח תקווה אשר רבים נושעים בו בזכות הצדיק, וזכות רבינו הקדוש יעמוד לכל העולים לציון הק' להושיע בדבר ישועה ורחמים לכלל ולפרט אמן.

ובפרט מדת הצדקה שלו היתה עד להפליא, כי הגם שהיה לו הכנסה בכל שבוע ושבוע כמה מאות ר"ב, אעפ"כ היה נותן לב"ב וליו"ח רק בצמצום והשאר היה מחלק תיכף לצדקה ומעולם לא השאיר לו מעות לצורך ב"ב רק לפעמים כשלא היה נמצא לו מקבלים, היה מצניע המעות לצדקה עד שיבואו, אבל ע"פ הרוב היה מחלק תומ"י הממון אשר הגיע לידו, גם היה משלם מה שלוח כבר לצדקה, כי תמיד היה חייב מהצדקות אשר כבר חילקם, וע"כ לא נמצא אצלו כספים כלל, וכשהיה רוצה ליתן צדקה בכ"י בבוקר, רובא דרובא היה צריך להלוות לו והיה שולח את משמשיו לסבב בשווקים למצוא איש המלווה, וכשהיה מביאין לו ההלוואה היה שמח כמוצא שלל רב, וא"כ הרי היה מקדים את צדקותיו למתנת השי"ת, ול"ש אצלו מי הקדימני וגו', ודרך זה למד מרבינו הגד"ק מצאנץ שגם הוא היה נוהג כן כידוע.

בהתקרב יום קדוש לאדונינו

יומא דהילולא קדישא דרבינו האמרי יוסף זי"ע במלאות מאה ושש עשרה שנים להסתלקתו לשמי מרום, פונים אנו לכל מי שלקח על עצמו בשנה האחרונה מסכתה שיראה לגמרה עד לתאריך ו' אייר תשפ"ה.

ארכיון למען ידעו דור האחרון ספינקא

הננו להודיע לקהל הרחב וחסידיו ספינקא שבימים אלו בכתובת תולדות רבותה"ק האמרי יוסף, ועל החקל יצחק, ורבינו השיח יעקב יוסף ועל כן פונים אנו לציבור כל מי שברשותו חומר ויכול להעביר לנו על מנת שנוכל להכניסו לספר נודע לו על כך, פנייתנו לכל מי שיכול לעזור ולסייע לנו בהעברת החומר על גבי דיסקים, וכן כל מי שיש בידו חומר מרבותינו הק' ורוצה להעבירו לידנו לארכיון, למען ידעו דור האחרון ניתן לפנות למספר: 053-4197584 בתורה ארכיון בית ספינקא

יהודי יקר !

הבטחת רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע שכל יהודי שעולה לציון רבינו האמרי יוסף זי"ע ובדאי ביומא דהילולא בודאי פעל כל ישועה שצריך

אל תזותר על הבטחה זו ביום זה

א קוויטעל צום רבין

זכות דיוסף צדיקא

ליומא דהילולא קדישא חהל ביום ראשון ו' אייר פרשת אח"ק תשפ"ה, במשך היום עליה לעיון הקדוש של רבינו שר בית הווהר ושר התורה.

מרן רבינו האמרי יוסף ז"ע

ניתן לשלוח קוויטלך במייל:

gmail.com@4197584

או בטלפון: 053-4197584 ולהשאיר הודעה

בברכה

פול'ט אויס אלעס גוטס

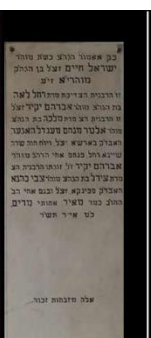
יזכור אהבתם
יום ראשון ס' אדר – קדושים ו' אייר תשפ"ה,
יומא דהילולא קדישא, של כבוד קדושת מרן
רבינו הקדוש, ושר התורה ושר הווהר.
רבי יוסף מאיר ב"ר שמואל צבי ז"ע
בעל האמרי יוסף מספינקא
נפטר געווארן ו' אייר תרס"ט
מקום מנוחתו באוהל רבוביק זיע"א
למית ספינקא
בבית החיים סגולה בעיר פתח תקווה.
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

יזכור אהבתם
יום שני ז' אייר אחרי קדושים תשפ"ה
יומא דהילולא קדישא של הגה"ק
רבי עזרא יעקב בן רבי חיים אליעזר
באש זעוקללה"ה.
חותן רבינו האמרי יוסף, מספינקא
נפטר ז' אייר תרנ"ד
מקום מנוחת קודשו בעיירת ספינקא
בבית החיים בעיירה בסמוך וגראה
לאוהל רבותינו שם
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

יזכור אהבתם
יום ראשון כ"ז אייר תשפ"ה יומא
דהילולא קדישא של הגה"ק רבי
נפתלי צבי בן רבי יצחק אייזיק
זעוקללה"ה די"ד.
ראבד"ק דקהילא קדוש בילקא
בנו השני של רבינו החקל יצחק,
מספינקא
נפטר כ"ז אייר תשי"ד
מקום מנוחת קודשו
מחנה השמדה אושוויץ
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

יזכור אהבתם
ביום שלישי כ"ט אייר תשפ"ה
יומא דהילולא קדישא של הגה"ק
רבי ישראל חיים בן רבי יצחק אייזיק
זעוקללה"ה די"ד.
רב דחסידי ספינקא
בנו בכורו רבינו החקל יצחק ז"ע,
ואביו רבינו כ"ק אדמו"ר זעוקל.
נפטר כ"ט אייר תשי"ד
מקום מנוחת קודשו
מחנה השמדה אושוויץ

תחבורה לעיון הקדוש ביומא דהילולא קדישא

ניתן להגיע אם הרכבת הקלה עד התחנה האחרונה (תחנה המרכזית פתח תקווה) ומשם הליכה של 10 דקות דרך רחוב בר כוכבא עד הסוף ממשיכים ללמרדכי בן דרור עד תחנת הדלק רחוב רחמים בובליל עד כמעט הסוף ומשם כניסה רגלי לבית העלמין ומשם דקות לעיון.

ולכן ניתן להגיע בתחבורה ציבורי קו 92 ולעבור בתוך העיר לקו 62 בפתח תקווה עד הכניסה הראשי לבית העלמין.

וכן תחבורה מבני ברק עד הציון תתקיים במשך היום לעקוב לפי פידסומים

לעילוי נשמת הורי היקרים

אבי מורי הרה"ח יוסף מרדכי ב"ר משה צבי ז"ל

י"ג לחודש מר חשון תשמ"א

ואמי מורתי מלכה ב"ר משה חיים ע"ה

ג' לחודש ניסן תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת

הרה"ח משה חיים ב"ר ישעיהו ז"ל

ח' מנחם אב תשנ"ה

האשה מרת געלא ב"ר יששכר דוב ע"ה

י"ד טבת תשמ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.